

நெடுநல்வாடை வெளிப்படுத்தும் இசைக்கலை

உ.ச.எ.தமிழரசன்,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
அய்யநாடார் ஜானகிஅம்மாள் கல்லூரி, சிவகாசி.
அலைபேசி எண்: 9092249472 - மின்னஞ்சல் முகவரி: ezhiltamil91@gmail.com
DOI [10.5281/zenodo.14912305](https://doi.org/10.5281/zenodo.14912305).

Abstract :

The Patupattu and the Attupatai are considered to be an encyclopedia of art that helps us understand the culture of the Sangam people. The Tamils of the Sangam period had learned many arts including music, painting, sculpture, and architecture. We can learn about this through the Sangam literature. In this way, the Nedunalvadai composed by Nakkhira, which appears in the Patupattu, is an excellent work that illustrates the artistic excellence of the Sangam Tamils. This article aims to examine the musical art featured in the Nedunalvadai.

KeyWords : Sangam Literature - Paththuppaattu - Aatruppatai - Paanars - Old Tamil Musical.

முன்னுரை

சங்ககால மக்களின் பண்பாட்டை அறிந்து கொள்ளும் கலைக்களஞ்சியமாகப் பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் விளங்குகின்றன. சங்ககாலத் தமிழர்கள் இசை, ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடம் உள்ளிட்ட பல கலைகளைக் கற்றிருந்திருந்தனர். அதனைச் சங்க இலக்கியங்களின் வழி நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். அவ்வகையில் பத்துப்பாட்டில் இடம்பெறும் நக்கீரர் இயற்றிய நெடுநல்வாடை சங்கத் தமிழரின் கலைச் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டும் சிறந்த நூலாக விளங்குகிறது. நெடுநல்வாடையில் இடம்பெறும் இசைக்கலை குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கலை

மனித வாழ்க்கையை இன்புறச் செய்வது கலை ஆகும். கலை என்னும் சொல் கல் என்னும் வேர்ச்சொல்லின் அடிப்படையில் தோன்றியதாகும். கலை என்ற சொல் செயல்திறன், ஆண்மான், ஒளி, சாத்திரம், மேகலை எனப் பல பொருளைத் தருகின்றது. பண்டைய மக்களிடம் காணப்பட்ட நாகரிகம், பண்பாட்டை அறிய கலைகள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன.

ஐம்புலன் உணர்வின் அனுபவத்தின் வெளியீடே கலைப் படைப்பாக மாறுகின்றது. ஆங்கிலத்தில் ஆர்ட் என்பர். திறன் என்னும் பொருளையும் உணர்த்தும். கலை என்னும் சொல் மனத்திறன் வெளிப்பாடு என்னும் பொருளில் சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெறுகிறது.

“கண்ணினும் செவியினும் திண்ணிதின் உணரும்

உணர்வுடை மாந்தர்க்கல்லது தெரியின்

நன்னயப் பொருள்கோள் எண்ணருங் குரைத்தே” (தொல் .பொருள். ப.275)

எனத் தொல்காப்பியரும் கலையின் நுட்பத்தை அறிவிற்சிறந்த உணர்வுடையார்களால் மட்டுமே உணர முடியும் என்று கலையின் சிறப்பம்சத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். கலை வாழ்க்கையை வளப்படுத்துவது. கலையும் வாழ்வும் பிரிக்க முடியாதன. ஒன்றைஒன்று சார்ந்தன என்று

கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் குறிப்பிடுகிறார். (கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன், சங்கஇலக்கியத்தில் கலையும் கோட்பாடும், ப.243)

கலை பற்றிய அறிஞர்கள் கருத்து

கலைஞர்கள் விதிமுறை அறிவினாலோ, செயல்முறைப் பயிற்சியினாலோ, படைப்புத் தொழிலைச் செய்கின்றனர். இவர்களில் சிலர் பொருள்களின் வடிவையும், வண்ணத்தையும் படைக்கின்றனர். அதாவது வடிவத்தையும், வண்ணத்தையும் வாயிலாகக் கொண்டு பொருள்களைப் படைக்கின்றனர். வேறுசிலர்குரவைவாயிலாகக்கொண்டுசிலபொருள்களைப்படைத்துக்காட்டுகின்றனர். கலைஞர்கள் இவ்வாறு மொழி, லயம், இசை என்பவற்றை வாயில்களாகக் கொண்டு கலைகளைப் படைக்கின்றனர். இவை தனித்தனியாகவும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவற்றோடு கலந்தும் பயன்படுத்தப் பெறுதலும் உண்டு. குழல், யாழ் என்பவற்றில் இசை, லயம் ஆகிய இரண்டும் வாயில்களாகப் பயன்படுகின்றன. கூத்தரும், பொருநரும் இசை, மொழி என்னும் இரண்டையும் விடுத்து லயம் என்ற ஒன்றை மட்டும் வாயில்களாகக் கொண்டு மாந்தரின் உணர்ச்சிகளையும், செயல்களையும் போன்மை முறையில் படைத்துக் காட்டுகின்றனர்” என்கிறார் அரிஸ்டாட்டில்.

“கலையின் வாயிலாக மனிதன் வெளிப்படுத்திக் கொள்வது தன் செய்திகளையோ, நோக்கங்களையோ அல்ல. மனிதன் கலையின் வழியாகத் தன்னைத்தானே வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறான்” என்கிறார் இரவீந்திரநாத் தாகூர்.

கலை என்பது கலைஞனது அனுபவத்தினை வெளியிடும் வெளிப்பாடு மட்டுமன்று. அதன் வெளிப்பாட்டினையே கலைஞன் உணர்வுநிலையில் துய்க்கின்ற அனுபவமாகும்” என்பது தெ.பொ.மீ அவர்களின் கூற்று.

இதன்மூலம் கலை என்பது மனிதனின் மனவளர்ச்சியின் வெளிப்பாடு என்பதையும் அவ்வெளிப்பாடே இசையாகவும், நடனமாகவும், இலக்கியமாகவும், கைவினைப்பொருட்களாகவும், ஓவியமாகவும், சிற்பமாகவும் கலையாக வெளிப்படுகிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இசைக்கலை

ஒலியின் நுட்பமான ஒழுங்குமுறை இசையாகும். புலன்களுக்கு இனிமையையும் உணர்வையும் ஊட்டுவது இசையாகும். வயப்படுத்துதல், இசைவிப்பது என இசைக்குப் பொருள் தரலாம். “இசை என்றால் மக்கள் உள்ளத்தோடு பொருந்துதல் எனப் பொருள்படும். இசை இனிமையான ஒலிகளின் சேர்க்கையாகும். இது உயிர்களின் உள்ளத்தை உருக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. இனிமைமிக்கது. எழில்வாய்ந்தது. இது மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியூட்டும் தன்மையும், எழுச்சியூட்டும் வன்மையும் அமையப் பெற்றதாய் இருக்கிறது.” என்று இசை குறித்து இராகவன் குறிப்பிடுகிறார். (அ.ராகவன், இசையும் யாழும், ப-42)

தொல்காப்பியர் இசை குறித்தும் அதன் நுணுக்கங்கள் குறித்தும் எடுத்துரைக்கிறார். ஒலியினை மனஒட்டத்திற்குத் தக்கவாறு முறைப்படுத்தும்போது அது இசையாக வெளிப்படுகிறது. இதனைத் தொல்காப்பியர் “அகத்தெழுவுளியிசை” என்று குறிப்பிடுகிறார். அளபெடை என்பது

இசையோடு தொடர்புடையதாகும். எழுத்துக்கள் நீண்டு ஒலிக்கும்போது அவை இசைத்தன்மை உடையனவாக மாறுகின்றன. எந்த அளவுக்கு இசைநீட்டம் வேண்டுமோ அவ்வளவிற்கு நீட்டும்முறை குறித்துத் தொல்காப்பியர்,

“நீட்டம்வேண்டின் எவ்வளவு உடைய

கூட்டிஎழுஉதல் என்மனார் புலவர்”(தொல்.எழுத்து.நூன்மரபு.6)

என்று குறிப்பிடுகிறார். பாட்டு, வண்ணம் முறையே அவற்றின்வகை, தொகை உற்றுநோக்கும் போது தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றிருக்கும் இசை குறித்தான செய்திகளை உணரமுடிகிறது.

இசைக்கருவி

சங்ககாலம் தொடங்கி இன்றுவரை மக்கள் தங்கள் வாழ்வில் பலவகையான இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். குழல், யாழ், முழவு எனப் பல்வேறு இசைக்கருவிகளே தமிழிசைக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன. மேலும், நரம்புக்கருவிகள், துளைக்கருவிகள், தோற்கருவிகள், கஞ்சக்கருவிகள் என இசைக்கருவிகள் பலவகையில் உள்ளன. மரம், மூங்கில், நரம்பு, கயிறு, தோல் போன்றவை இசைக்கருவிகளை மீட்டுவதற்குப் பயன்படுகின்றன. யாழ், குழல், கோடு, தூம்பு, பறை, துடி, பதலை, முழவு, எல்லரி, கிணை, பாண்டில் எனப் பல இசைக்கருவிகளைச் சங்ககால இசைக்கலைஞர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளதைச் சங்கஇலக்கியங்கள் வழியாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

வயிர்

வயிர் என்பது ஊதுகொம்பு கருவியாகும். இது போர்க்காலத்தில் பயன்படுத்தப்படும். வயிர் என்னும் இசைக் கருவியை இசைப்பவர் வயிரியர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அன்றில் பறவையின் ஒலியைப் போன்று வயிர் இசைக்கருவியின் ஒலி அமைந்திருந்ததை,

“கலிமயில் அகவும் வயிர்மருள் இன்னிசை

நளிமலைச் சிலம்பில் சிலம்புங்கோயில்” (நெடுநல்வாடை, 99-100)

என்று நெடுநல்வாடை குறிப்பிடுகிறது.

வயிர் என்னும் இசைக்கருவி குறித்துச் சங்க இலக்கியங்கள் பலவாறு எடுத்துரைக்கின்றன. மயில் அகவுவது போன்றும், அச்சம் கொண்ட நாரை ஒலிப்பது போன்றும் வயிரிசை இருந்ததை,

“தண்ணுமை செரீஇய தடந்தாள் நாரை

செறிமடை வயிரின் பிளிற்றி” (அகம். பா. 40.14-15)

என்று குறிப்பிடுகிறது. வயிர் என்ற இசைக்கருவியோடு வளை என்னும் இசைக்கருவியும் இசைக்கப்பட்டதை “வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப” (முல்லைப்பாட்டு, வரி-92) என்று முல்லைப்பாட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. இக்கருவி மரத்தினால் செய்யப்படுவது என்பதை,

“வயங்குகதிர் வயிரமொடு வலம்புரிஆர்ப்ப”

(பதிற்றுப்பத்து, பா.67.வரி.6)

என்று பதிற்றுப்பத்துக் குறிப்பிடுகிறது.

யாழ்

யாழிசை இனிமை வாய்ந்தது. பரிசில் பெற, கலையை வெளிப்படுத்த பாணர் தம்மோடு யாழ் வைத்திருந்தனர். யாழின் அடிப்படையின் சிறுபாணன் என்றும், பெரும்பாணன் என்றும் பாணர்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டனர்.

“யாழானது பதினொறு வகைப்படும். பேரியாழ், நாரதயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டுயாழ், மகரயாழ், சீரியாழ், கீசகயாழ், ஆயிரம்பேரியாழ், வில்யாழ், தும்புருயாழ், மருத்துவயாழ் எனும் தேவயாழ் என்ற யாழை வகைப்படுத்தலாம்.”(அறிவனார், பஞ்சமரபு, ப-10)

இவ்யாழை கலைக்காக மட்டுமின்றி வழிபாட்டிற்கும் சங்ககாலமக்கள் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். மன்னர்களிடம் பரிசில் பெற காடு, மலை என நடந்து செல்லும் பாணர்கள் வழியில் எவ்விதத் துன்பமும் நிகழா வண்ணம் இறைவனை வேண்டி யாழ் மீட்டுவர். மேலும், தெய்வத்தின் கோபம் தணிவிக்கும் பொருட்டு சீரியாழ் இசைத்ததை,

“தெறல் அருங்கடவுள் முன்னர், சீரியாழ்
நரம்பு இசைத்தன்ன” (நற்றிணை, பா.189, 3-4)

என்று நற்றிணை குறிப்பிடுகிறது.

நெடுநல்வாடை யாழிசை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. அரசன் போருக்குச் சென்று விட்டார். அரசனின் நினைவு மேலிட அரசி வருத்தத்துடன் காணப்படுகிறார். அரசியின் வருத்தத்தைப் போக்க வேண்டும். இசைக்கருவிக்கு ஏற்படையதான கரிய மரத்தால் செய்த சிறியயாழைத் தன் இடது கைக்கொண்டு மார்புறத் தழுவி இருக்கிறாள். அவளது வாய் இனிய பாடல் ஒன்றைப் பாடிக் கொண்டிருக்கிறது. அவள் பாடும் குரல் ஒலியொடு யாழ் ஒலி ஒத்திசைக்கவில்லை என்பதை அறியும் அறிவு பெற்றவளாக அவள் இருக்கிறாள். எனவே, அதனைச் சரிசெய்ய நரம்பினை ஏற்றுவதும் இறக்குவதுமாகவும், முடுக்குவதும் தளர்த்துவதுமாக யாழ் இசைக்கருவியை இயக்கிப் பார்க்கின்றாள். இதிலிருந்து அவள் இசைமரபும், யாழ் கருவியின் இயல்புகளையும் உணர்ந்தவள் என்பதை அறிந்து கொள்ளமுடிகின்றது. யாழில் குற்றம் இல்லை. குற்றத்திற்குக் காரணம் காலம். ஆம். கூதிர்க்காலம். கூதிர்க்காலத்துக் குளிர்ச்சிக் கொடுமை. குளிர், மிகுதியான பனியால் யாழின் நரம்பு ஈரம்பட்டுக் கிடக்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்கிறாள். வெப்பம் ஊட்டஎண்ணுகிறாள். நரம்பின் குளிர்ச்சி போக்கவல்ல வெப்பம் தன்மேனியில் இருப்பதை உணர்கிறாள். யாழ் நரம்பினைத் தன் மார்பில் மேலும் கீழுமாகத் தடவிக் கொடுக்கின்றாள். பிறகு, யாழ்நரம்பினை மீட்டிப் பார்க்கின்றாள். இயல்பான இனிய இசை எழும்புகின்றது. தன்னை மறந்து பாடுகின்றாள். இதனை,

“கருங்கோட்டுச் சீரியாழ் பண்ணுமுறை நிறுப்பக்
காதலர் பிரிந்தோர் புலம்பப் பெயல்கனைந்து
கூதிர் நின்றன்றால் போதே” (நெடுநல்வாடை, 70-72)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. ஆடல்மகளிர் ஆடல்கலையில் மட்டுமின்றி யாழ் இசை மீட்டிப் பாடல் பாடுவதிலும் சிறப்புற்று விளங்கியதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

முடிவுரை

கலைகள் தான் ஒரு நாட்டின் நாகரிகச் செழிப்பின் அடையாளங்கள். இதனை உணர்ந்தே பழந்தமிழர் தாங்கள் வாழும் சூழல்களைக் கலை வண்ணமாக ஆக்கிக்கொண்டனர். வாழும் இடங்களையும் காணும்காட்சிகளையும் கலைநுணுக்கத்தால் கலை மயமாக்கினர். அவ்வகையில் நெடுநல்வாடை சங்கத்தமிழரின் கலைநுணுக்கத்திற்கு ஆகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாய் இருப்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

துணை நின்ற நூல்கள்:

1. அறிவனார், பஞ்சமரபு, சக்தி அற நிலைய வெளியீடு, கோவை
2. இராகவன்.அ, இசையும் யாழும், கலைநூற் பதிப்பகம், பாளையங்கோட்டை, திருநெல்வேலி-
3. இளம்பூரணர் (உ.ஆ), தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கழக வெளியீடு, 1969.
4. காசி விசுவநாதன் செட்டியார், அகநானூறு களிற்றியானை நிரை, திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை - 1. 1947
5. துரைச்சாமிப்பிள்ளை ஒளவை.சு (உ.ஆ), நற்றிணை மூலமும் விளக்க உரையும், அருணா பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை - 17, 1966.
6. பாலசுப்பிரமணியன் கு.வெ, சங்க இலக்கியத்தில் கலையும், கலைக் கோட்பாடும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை-13, 1998.
7. மீனாட்சி சுந்தரனார் .தெ.பொ.மீ., வள்ளுவர் கண்ட நாடும் காமமும், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், திருச்சி. 1957.
8. முத்து. இராமமூர்த்தி, நெடுநல்வாடை மூலமும் தெளிவுரையும், கௌரா பதிப்பக குழுமம், சென்னை.